

УДК 338.246:007

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ В СИСТЕМІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Слатвінський М. А.

Анотація. У статті автор зосереджується на пошуку проблем економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі в системі правового регулювання та шляхів їх вирішення на основі аналізу відповідної нормативно-правової бази та факторів прямого негативного впливу на складові економічної безпеки цих підприємств. економічну безпеку як умову стійкого відтворення суб'єктів економічних відносин, визначено аспекти удосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері забезпечення економічної безпеки. Встановлено предмет правового регулювання та формалізовано ряд його завдань щодо забезпечення економічної безпеки. Окремо звернено увагу на формування ефективної системи інформаційно-правового забезпечення та визначення завдань в цьому напрямку.

Ключові слова: економічна безпека, економічна політика, адміністративно-правове регулювання, телекомунікаційна галузь, державне управління безпекою, інститути державної влади.

JEL L50, L96, M19

ECONOMIC SECURITY OF TELECOMMUNICATION ENTERPRISES IN THE SYSTEM OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

Maksym Slatvinskyi

Abstract. The author of the article focuses on the search for problems of the economic security of telecommunication enterprises in the system of legal regulation and ways of their solution on the basis of analysis of the relevant legal and regulatory framework and factors of direct negative influence on the components of economic security of such enterprises. The development of a conceptual approach to solving problems, their early detection, counteraction and adequate administrative and legal regulation was determined, based on the existence of threats to economic security. The content of the administrative and legal mechanism for providing economic security is found out and attention is focused on its institutional preconditions. The regulatory legal acts, which form the legal basis of economic security of telecommunication enterprises, are described, and problems of their practical use are determined. The author also carried out an analysis of the state and main trends of the telecommunication industry development. On its basis, the conclusions on the state of economic security of enterprises in this industry are formulated. The results obtained by the author as well as the results of numerous studies have become the basis for the formation of a list of factors of direct negative influence on the part of the identified threats to the components of the economic security of the telecommunication enterprises. It has been established that the state of telecommunication enterprises is unstable and is influenced by a significant number of external and internal factors, which in turn causes fluctuations at the level of economic security of such enterprises, and therefore they need a system for monitoring and maintaining economic security at a satisfactory level. Considering economic security as a condition for sustainable reproduction of subjects of economic relations, two aspects of improving administrative and legal regulation in the field of providing economic security have been determined. They relate to the legal regulation of the enterprise activities and their external actors. The subject of legal regulation has been determined and a

number of its tasks regarding the provision of economic security have been formalized. Particular attention is paid to the formation of an effective system of information and legal support and the definition of tasks in this direction, the main idea of which is its organization with the formation of information and legal models, corresponding in its form and content with the procedures and mechanisms of decision-making at different levels of state regulation. In general, it has been established that the regulatory function of the state in the field of telecommunications should be aimed at establishing common principles, general rules of conduct for all economic entities, coordination of their interaction, legal relations with consumers and determining the boundaries of state influence on business processes carried out by certain authority regulating the telecommunication market.

Key words: economic security, economic policy, administrative and legal regulation, telecommunication industry, state security regulation, institutes of state authority.

Постановка проблеми. Масштабність, складність та суперечливість механізмів, що визначають стан економічної безпеки в телекомунікаційній галузі, зумовлюють потребу у формуванні наукової та правової основ її забезпечення. Це, в свою чергу, підвищує актуальність вирішення завдань, пов'язаних з організацією діяльності суб'єктів, що забезпечують економічну безпеку. Зазначене дозволяє стверджувати про актуальність дослідження проблем адміністративно-правового регулювання економічної безпеки підприємств в телекомунікаційній галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з проблеми. Вагомий вклад у розробку проблем економічної безпеки та правових і політичних питань її забезпечення зроблено у працях таких вчених, як В. І. Булавін, Т. Г. Васильців, Б. В. Губський, М. М. Єрмошенко, М. І. Камлик, Г. В. Козаченко, Г. А. Пастернак-Таранушенко, О. В. Половян, О. С. Саєнко, А. В. Халецький, В. І. Шлемко та ін.

Відаючи належне науковому до-робку згаданих вчених з цієї проблема-тики, слід зауважити, що існує потреба в її подальшому дослідженні. Це обумов-лено недостатнім рівнем розробки засад адміністративно-правового регулювання

економічної безпеки підприємств, зокрема, телекомунікаційної галузі.

Формулювання цілей дослідження. Мета статті полягає у пошуку проблем адміністративно-правового регулювання в сфері економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі та шляхів їх вирішення на основі аналізу відповідної нормативно-правової бази та розробки засад її вдосконалення.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. В сучасних умовах фінансово-господарська діяльність підприємств є ускладненою, що пов'язано не тільки з макроекономічними деформаціями в економіці, але і з рядом специфічних чинників, які посилюють активізацію загроз безпеці суб'єкта господарювання.

Значна диференціація загроз стано-вить досить складну методологічну за-дачу при їх дослідженні. У «чистому» вигляді ті чи інші чинники виокремити практично неможливо, оскільки в реаль-ному житті економічні процеси нероз-ривно переплітаються із соціально-полі-тичними і морально-психологічними. Проте можливо і необхідно розкривати суть та основну спрямованість даних процесів, об'єктивно враховувати їх роль і значення.

Не варто забувати про органічний

взаємозв'язок внутрішніх і зовнішніх загроз. Така «дихотомія» економічної безпеки, наявність внутрішніх і зовнішніх загроз є неминучою і непереборною, і врахування цієї об'єктивної обставини необхідно розглядати в якості основи концепції економічного контролю.

У взаємозв'язку внутрішніх і зовнішніх загроз, не завжди можуть бути застосовані адміністративно-правові заходи, через що необхідне застосування заходів економічного управління, планування, прогнозування, заходів соціального захисту та контролю.

За таких умов процесу організації економічної безпеки підприємств, передбачається необхідність вирішення ряду задач: забезпечення високої фінансової ефективності роботи підприємств; забезпечення технологічної незалежності і досягнення високої конкурентоспроможності технічного потенціалу; досягнення високої ефективності менеджменту, оптимальної та ефективної організаційної структури управління підприємств; досягнення високого рівня кваліфікації персоналу, належної ефективності корпоративних НДДКР; мінімізація руйнівного впливу результатів виробничо-господарської діяльності на стан навколишнього середовища; якісна правова захищеність всіх аспектів діяльності підприємств; забезпечення захисту інформаційного поля, комерційної таємниці і досягнення необхідного рівня інформаційного забезпечення роботи всіх підрозділів підприємств і їх відділів; ефективна організація безпеки персоналу підприємств, його капіталу і майна, а також комерційних інтересів [2].

Отже, загрози економічній безпеці вимагають концептуального підходу до

вирішення проблеми своєчасного їх виявлення, протидії їм і адекватного адміністративно-правового регулювання.

Функціонування механізму адміністративно-правового регулювання пов'язане із впорядкуванням суспільних відносин, які виникають у сфері виконавчо-розпорядчої діяльності державних органів [1, с. 891] за допомогою норм адміністративного права. А він сам, виступаючи різновидом механізму правового регулювання, має подібну до базового явища структуру, зокрема такий висновок можна зробити із аналізу фахової літератури (адміністративно-правові норми, нормативні акти в сфері адміністративного права, адміністративно-правові відносини тощо) [4, с. 14-17]. А його істотною особливістю буде те, що адміністративно-правове регулювання як прояв державного управління, здійснюється за допомогою системи особливого виду органів – органів державного управління [4, с. 59]. Те, що галузеві механізми, що стосуються реалізації функцій держави є управлінськими за своєю сутністю, відзначено А.В. Халецьким, який вказує, що функції механізму забезпечення економічної безпеки є специфічними за предметом, змістом і засобами забезпечення цілісними управлінськими діями держави [8, с. 12].

З інституційно-правовим забезпеченням системи економічної безпеки через відповідні органи влади більш детально можна ознайомитись з раніше підготовленого огляду [7].

Отже, під адміністративно-правовим механізмом забезпечення економічної безпеки доцільно розуміти взаємопов'язану систему правових засобів здійснення державного управління економічною сферою, які спрямовані на

врегулювання (упорядкування) відносин, що виникають з приводу забезпечення економічної безпеки, здійснення яких покладено на уповноважені державні органи.

Правову основу економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі складає цілий ряд нормативно-правових актів. Вона обумовлена складністю побудови, множинністю взаємовідносин між суб'єктами ринку телекомунікацій, як то оператори, провайдери телекомунікацій та споживачі телекомунікаційних послуг та державою, представленою уповноваженими центральними органами виконавчої влади.

Телекомунікаційна галузь регулюється спеціальним нормативно-правовим актом – Законом України «Про телекомунікації» [6], який встановлює правову основу діяльності у сфері телекомунікацій, визначає регулятивний вплив державних інституцій на діяльність економічних агентів, а також права, обов'язки фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у даній діяльності або користуються телекомунікаційними послугами. Правовідносини щодо таємниці телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються технічними засобами телекомунікацій та інформаційна безпека телекомунікаційних мереж, врегульовані Конституцією України та детально визначені спеціальними законодавчими актами, зокрема нормами статей 9, 32, 34, 39, Закону України «Про телекомунікації» та статтями 1-7 Закону України «Про захист персональних даних» [5].

Інституціональний вплив держави через відповідні органи, яким для телекомунікаційної галузі є Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

(НКРЗІ) обумовлене не тільки необхідністю захисту прав споживачів, а й в першу чергу направлене та захист державної економічної безпеки, як складової частини національної безпеки, яка ґрунтується на принципах економічної незалежності кожного учасника ринку, подолання штучних бар'єрів, скритих протидій у доступі на ринок телекомунікацій.

Отже, саме економічна безпека є основою довготривалої економічної діяльності операторів, провайдерів телекомунікацій, як самостійних господарських одиниць, які, будучи вагомими платниками податків, формують державний бюджет, відтак Україна зобов'язана для збереження свого суверенітету та незалежності створити комфортний правовий клімат та забезпечити прозорий нормативний вплив, який відповідати інтересам усіх без виключення операторів та споживачів телекомунікаційних послуг в цілому.

Об'єктивне дослідження економічної безпеки підприємств неможливе без ґрунтового аналізу стану та головних тенденцій розвитку галузі економіки, до якої воно належить. Отже, для формування ґрунтовних та об'єктивних висновків щодо стану економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі є необхідним вивчення сучасного стану розвитку цієї галузі економіки України.

За 2016 рік обсяги доходів від надання послуг сфери інформації та телекомунікацій в загальному обсязі доходів в економіці України склали 5,2%, або близько 59,4 млрд грн, і зросли порівняно з 2015 роком на 36,6%. Зокрема, доходи від надання телекомунікаційних послуг у 2016 році порівняно з 2015 роком збільшилися на 10,7% і склали 16,9 млрд грн (рис. 1).

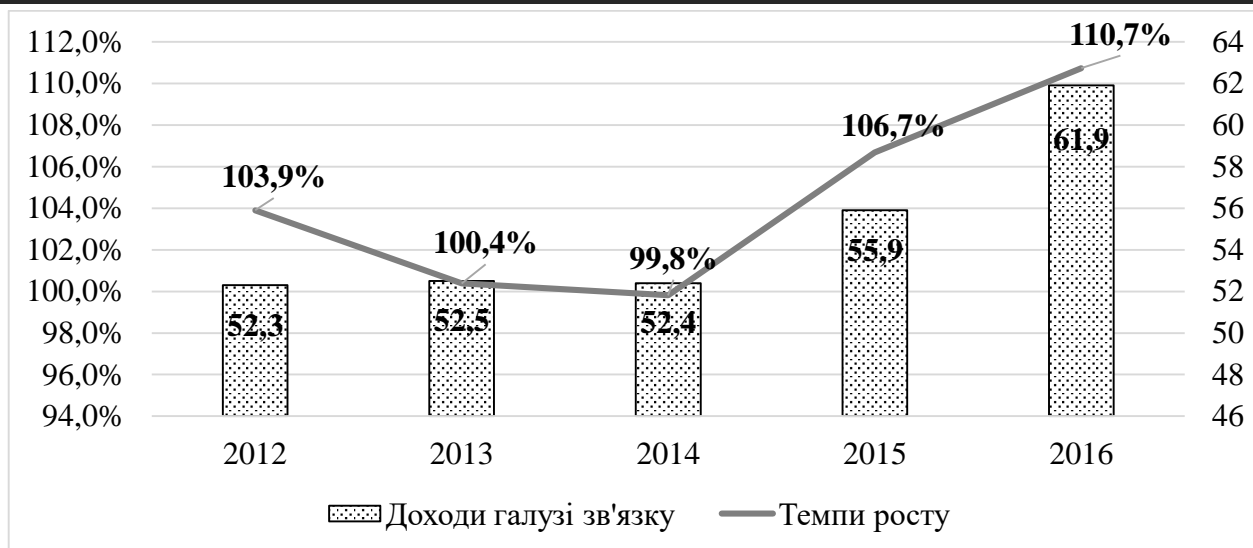


Рис. 1. Динаміка доходів від надання послуг зв'язку за 2012–2016 рр., млрд грн*

*В 2014-2016 рр. без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

Джерело: складено автором на основі даних Державної служби статистики України.

Основними сегментами на ринку телекомунікаційних послуг залишаються мобільний, фіксований та широкопasmовий (комп'ютерний) зв'язок, спільна частка яких в загальних доходах від надання телекомунікаційних послуг за підсумками 2015 року склала 94,4%.

У 2016 році доходи від надання послуг мобільного зв'язку зросли на 2,6% у порівнянні з 2015 роком і склали 34077,1 млн грн, що становить у загальному обсязі доходів сфери телекомунікацій 55,0% (рис. 2).

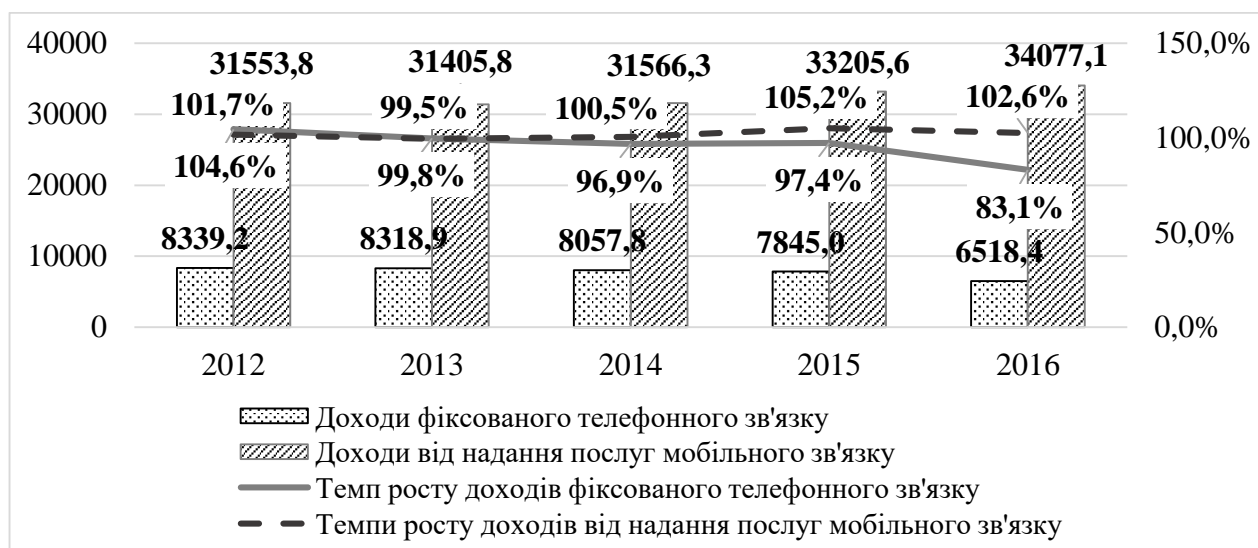


Рис. 2. Динаміка доходів мобільного та фіксованого телефонного зв'язку за 2012-2016 рр., млн грн*

*В 2014-2016 рр. без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

Джерело: складено автором на основі даних Державної служби статистики України.

Станом на 31 грудня 2016 року, абонентська база мобільних операторів нараховувала 56927,9 тис. абонентів, що на 6,6% менше, ніж станом на кінець 2015 року.

У 2016 році доходи від надання послуг фіксованого телефонного зв'язку склали 6518,4 млн грн, що на 16,9% менше ніж аналогічний показник минулого року (рис. 2). Зниження має тенденцію, починаючи з 2013 року, основним

чином, за рахунок постійного скорочення абонентської бази.

Обсяги доходів від надання послуг фіксованого (проводового) широкосмугового доступу (ШСД) до мережі Інтернет у 2016 році в порівнянні з аналогічним періодом минулого року збільшились на 1957,5 млн грн і становлять 9101,8 млн грн, їх питома вага в загальному обсязі доходів сфери телекомунікацій склала 14,7% (рис. 3).



Рис. 3. Динаміка доходів від надання послуг доступу до мережі Інтернет та ШСД у 2013-2016 рр., млн грн*

*В 2014-2016 рр. без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

Джерело: складено автором на основі даних Державної служби статистики України.

Станом на кінець 2016 року кількість абонентів фіксованого широкосмугового доступу до мережі Інтернет (корпоративних та індивідуальних) в Україні досягла 14778,2 тис. абонентів, з яких 13754,1 тис. абонентів – домашні користувачі.

Проникнення широкосмугового доступу в домогосподарства України у 2016 році досягло 54% (за даними Державної служби статистики в Україні на

кінець 2016 року налічувалося 15,0 млн домогосподарств).

Протягом 2016 року спостерігалася тенденція щодо збільшення кількості операторів, провайдерів, що надають послуги ШСД.

Отже, на ринку телекомунікаційних послуг та економіки України в цілому відзначається значна роль мобільного, фіксованого зв'язку та широкосмугового доступу до мережі Інтернет.

Однак стан телекомунікаційних підприємств є нестабільним та перебуває під впливом значної кількості зовнішніх та внутрішніх факторів, що в свою чергу спричиняє коливання у рівні економічної безпеки таких підприємств, а тому їм необхідна система моніторингу та підт-

римання економічної безпеки на задовільному рівні. Сформуємо чіткий перелік факторів прямого негативного впливу з боку виявлених загроз на складові економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі базуючись на результатах ряду досліджень [3; 9] (табл. 1).

Таблиця 1

Фактори прямого негативного впливу на складові економічної безпеки підприємства телекомунікаційної галузі

Загрози ЕБП	
Внутрішньодержавні	Зовнішньодержавні
Недосконалість законодавства	Міграція наукових кадрів
Нестабільність економічної і політичної ситуації в Україні	Нестабільність економічної і політичної ситуації у світі
Ефект цифрового розриву	
Недостатньо налагоджена взаємодія між регіонами	
Відсутність єдиної технічної та інвестиційної політики	
Моральний і фізичний знос обладнання та устаткування в галузі	
Незадоволений попит населення	
Недосконалі тарифна політика	
Необхідність забезпечити внутрішній ринок за рахунок вітчизняного виробника	

Джерело: складено автором.

Економічна безпека телекомунікаційних підприємств перебуває під визначальним впливом загальних тенденцій розвитку економіки держави та всієї телекомунікаційної галузі, що зумовлює необхідність обов'язкового врахування загальних негативних тенденцій під час формування переліку загроз. Врахування всього спектру зовнішніх та внутрішніх загроз та джерел негативної дії в подальшому дозволить сформувані обґрунтовані засади нормативно-правового забезпечення економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі України.

Розглядаючи економічну безпеку як умову стійкого відтворення суб'єктів економічних відносин, необхідно говорити, як мінімум, про два аспекти

удосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері забезпечення економічної безпеки.

Перший стосується правової регламентації дій різних суб'єктів, які є зовнішніми по відношенню до об'єкта забезпечення безпеки (держави, підприємства та організації, громадські формування, нелегальні структури, в тому числі і кримінального типу, тощо).

Другий аспект правового регулювання в даному випадку стосується регламентації дій самих суб'єктів господарювання, спрямованих на забезпечення власної економічної безпеки.

Ці питання знайшли відображення в численних нормативно-правових актах, але стверджувати про існування їх цілісної системи поки ще не можливо.

Адміністративно-правове регулювання діяльності із забезпечення економічної безпеки має бути, як мінімум, націлене на формалізацію ряду завдань:

- формування критеріїв економічної безпеки та розрахунок їх величин по галузі;

- визначення найбільш важливих об'єктів економічної безпеки, їх структурування;

- виявлення всіх можливих факторів, що послаблюють економічну безпеку підприємств, і вироблення способів нейтралізації цих факторів;

- підключення до системи економічної безпеки органів виконавчої влади та інших організацій, визначення їх завдань, встановлення зав'язків між ними;

- організація моніторингу стану економічної безпеки;

- прогнозування тенденції у розвитку об'єктів економічної безпеки і використання методів нейтралізації негативних впливів;

- підготовка і прийняття рішень щодо заходів впливу на дестабілізуючі фактори та їх практичне застосування;

- розробка відповідних нормативних актів.

Передбачається необхідність підвищення ролі окремих органів виконавчої влади, встановивши їх персональну відповідальність за забезпечення економічної безпеки як в галузі, так і в економіці в цілому. Недержавні колективні організації мають брати участь у забезпеченні економічної безпеки, також як і численні державні структури, коли це пов'язано з їх головними функціями.

В даному випадку, основним предметом правового регулювання мають стати:

- взаємна відповідальність органів влади та недержавних організацій перед законом за дії, що завдають шкоди галузевим інтересам;

- захист з боку держави законних інтересів недержавних організацій у телекомунікаційній галузі;

- надання пріоритетної допомоги недержавним організаціям, що безпосередньо беруть участь у забезпеченні техніко-економічної безпеки підприємств галузі.

Нарешті, немає єдиної системи, порядку і практики у забезпеченні економічної безпеки безпосередньо в різних підприємствах, корпораціях, кооперативах, асоціаціях тощо. Кожне підприємство залежно від свого розуміння даної проблеми, можливостей і потреб проводить ту чи іншу політику, ґрунтуючись на непрямим нормативних актах та своїх власних документах (статути, накази, розпорядження і т. п.). Для усунення причин і умов, що сприяють монополізації економічної влади і її криміналізації, необхідний комплекс заходів з розділення єдиної економічної влади на її гілки, наприклад, на владу виконавчу, судову (арбітраж, третейські суди), владу акціонерів, фінансову (включаючи відновлення незалежного статусу головного бухгалтера, який призначається зборами акціонерів і підзвітний їм), і створення відповідної системи противаг у вигляді законів та інших нормативних актів, що регламентують відносини таких гілок влади.

Рішення проблеми демонополізації економічної влади призведе до збільшення «прозорості» управління економікою, сприятиме легалізації тіньових економічних відносин, розвиватиме законні методи конкуренції в бізнесі, а,

отже, підвищуватиме рівень економічної безпеки.

Важливою складовою вдосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері забезпечення економічної безпеки є формування правового середовища забезпечення останньої.

Визначаючи вагомий позитивний вплив НКРЗІ на телекомунікаційну галузь для формування конкурентної моделі регулятивного впливу, аналіз практики діяльності системи безпеки в галузі показав, що нормативно-правове поле телекомунікацій потребує подальшого удосконалення.

Рішення, які у аналізований період прийняв НКРЗІ, свідчать про налагодженість діалогу між регулятором та суб'єктами галузі та усвідомленням неможливості застосування командно-адміністративної моделі правового регулювання галузі. Формування конкурентної моделі інституційного регулювання сфери телекомунікацій знайшли своє вираження у рішеннях регулятора, проте можна констатувати, що наразі має місце недосконалість нормативно-правового поля, що у свою чергу потребує вжиття дієвих заходів удосконалення методів регулювання.

Потребує вирішення питань щодо встановлення тарифної політики доступу операторів, провайдерів телекомунікацій до будинків, споруд для будівництва, реконструкції та експлуатації будинкових розподільних мереж, розробки та прийняття тарифів доступу до кабельної каналізації електрозв'язку, методики обліку доходів та витрат телекомунікаційних послуг фіксованого зв'язку, розрахунку збитків по термінації трафіку.

У сфері забезпечення економічної

безпеки як управлінської діяльності прийняття рішень залежить від повноти, достовірності і своєчасності відомостей про стан і розроблюваних напрямках функціонування та перспективи розвитку господарських систем та господарюючих суб'єктів.

Створення ефективної системи інформаційно-правового забезпечення передбачає вирішення таких завдань:

- визначення прав, обов'язків і відповідальності юридичних і фізичних осіб при зборі, обробці, розподілі та реалізації інформації в інтересах забезпечення економічної безпеки;

- розробку методичних основ отримання статистичних даних у сфері забезпечення економічної безпеки та формування індикативних показників для прийняття рішень;

- розробку міжвідомчих юридичних стандартів і технічних умов, керівних документів, методичних рекомендацій, виділення умов і обмеження процесів інформаційно-правової взаємодії у сфері забезпечення економічної безпеки;

- створення єдиної системи класифікації та кодифікації правових та інформаційних джерел, уніфікованої системи нормативних актів в даній області.

Найбільш складною проблемою інформаційно-правового забезпечення системи економічної безпеки підприємств є її організація з формуванням інформаційно-правових моделей, відповідних за своєю формою та змістом процедурам і механізмам прийняття рішень на різних рівнях державного регулювання.

Висновки та перспективи подальших досліджень. До предмету правового регулювання у сфері забезпечення економічної безпеки повинні входити

наступні ключові моменти: відносини, пов'язані з виявленням загроз і захистом від них у даній сфері – результатом такого захисту має стати певний, якісний, сприятливий стан економічних відносин, який характеризується якісними критеріями і параметрами (пороговими значеннями), що законодавчо закріплюються; цілеспрямована спільна діяльність державних інститутів на забезпечення економічної безпеки, а також підприємств, які беруть участь у виявленні, попередженні і протидії різним загрозам економічної безпеки, що повинна суворо регламентуватися правом і ґрунтуватися на принципах законності.

В сфері забезпечення економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі, на даний час, увага приділяється, основним чином, формуванню конкурентних відносин, ліцензуванню, тарифному регулюванню та визначенню правового статусу підприємств, при цьому значна зарегульованість функціонування в розглядуваній галузі не сприяє формуванню стабільності, прозорості законодавства та створенню сприятливих умов для формування економічної безпеки.

Вдосконалення адміністративно-правового регулювання в сфері економі-

чної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі має передбачати застосування ряду заходів: забезпечення економічної свободи, прозорості функціонування підприємств, формування відповідно до принципів господарської діяльності у сфері телекомунікацій державного нормативно-правового регулювання напрямів діяльності суб'єктів господарювання, створення ефективної системи інформаційно-правового забезпечення діяльності телекомунікаційних підприємств. Таким чином, регулятивна функція держави у сфері телекомунікацій, має бути направлена на встановлення єдиних принципів, загальних правил поведінки усіх господарюючих суб'єктів, координації способів їх взаємодії між собою, правовідносин із споживачами та визначення меж державного впливу на бізнесові процеси, що здійснюється в особі окремо визначеного органу регулювання телекомунікаційного ринку.

Загалом, викладені в роботі концептуальні засади адміністративно-правового регулювання економічної безпеки підприємств телекомунікаційної галузі, природно, визначають тільки контури майбутньої законодавчої роботи і потребують розвитку і конкретизації.

Список використаної літератури

1. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник : у 2 т. – Т. 1. Загальна частина / ред. колегія : В. Б. Авер'янов (голова). – К. : Вид-во «Юридична думка», 2004. – 584 с.
2. Васильців, Т. Г. Чинники та джерела загроз економічній безпеці підприємства / Т. Г. Васильців, М. Б. Пасічник // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18.10. – С. 128–135.
3. Звіт про роботу Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації за 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nkrzi.gov.ua/images/upload/142/6852/Zvit_NCCIR_2016.pdf
4. Ківалов, С. В. Адміністративне право України : навч.-метод. посіб. / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – Одеса : Юрид. л-ра, 2002. – 312 с.
5. Про захист персональних даних : Закон України від 01 червня 2010 р. № 2297-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2297-17>.

6. Про телекомунікації : Закон України від 18 листопада 2003 р. № 1280-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1280-15>.
7. Слатвінський, М. А. Інституційні імперативи інвестиційної політики як основа економічної безпеки / М. А. Слатвінський // Економічний вісник : збірник наукових праць. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2015. – Вип. 9. – С. 56–61
8. Халецький, А. В. Державний механізм попередження економічної злочинності в забезпеченні національної безпеки : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / А. В. Халецький. – Донецьк, 2008. – 20 с.
9. Яцкевич, І. В. Проблеми функціонування та розвитку підприємств у телекомунікаційній сфері України / І. В. Яцкевич // Розвиток методів управління та господарювання на транспорті. – 2010. – № 32. – С. 183–195.

References

1. Aver'ianov, V. B. (ed.) (2004), *Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs* [Administrative Law of Ukraine. Academic course], vol. 1, Yurydychna dumka, Kyiv, Ukraine.
2. Vasylytsiv, T. H. and Pasichnyk, M. B. (2008), “Factors and sources of threats to economic security of the enterprise”, *Scientific Bulletin of UNFU*, no. 18.10, pp. 128–135.
3. Official site of National Commission for the State Regulation of Communications and Informatization (2018), “The National Commission for the State Regulation of Communications and Informatization Report 2016”, available at: http://nkrzi.gov.ua/images/upload/142/6852/Zvit_NCCIR_2016.pdf (Accessed 04 February 2018).
4. Kivalov, S. V. and Bila, L. R. (2002), *Administratyvne pravo Ukrainy* [Administrative Law of Ukraine], vol. 2, Yurydychna literatura, Odesa, Ukraine.
5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine “On Personal Data Protection”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2297-17> (Accessed 08 February 2018).
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003), The Law of Ukraine “On Telecommunications”, available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1280-15> (Accessed 08 February 2018).
7. Slatvinskyi, M. A. (2015), “Institutional imperatives of investment policy as the basis of economic security”, *Economic Bulletin*, SP Zhovtyi O. O., Uman, Ukraine, vol. 9, pp. 56–61.
8. Khaletskyi, A. V. (2008), “State mechanism for preventing economic crime to national security”, Ph.D. Thesis, Public administration, Donetsk State University of Management, Donetsk, Ukraine.
9. Yatskevych, I. V. (2010), “The problems of companies’ functioning and development in the telecommunications of Ukraine”, *Development of management and entrepreneurship methods on transport*, vol. 32, pp. 183–195.

Бібліографічний опис для цитування:

Слатвінський, М. А. Економічна безпека підприємств телекомунікаційної галузі в системі адміністративно-правового регулювання / М. А. Слатвінський // Науковий журнал «Економічні горизонти». – 2018. – № 1(4). – С. 119–129.